APLAUZE LA IEȘIREA DIN ARENA PERFORMANȚEI

Este știut, succesiunea generațiilor asigură progresul în toate domeniile. Și, implicit, în cel al performanței sportive. An de an, salutăm intrarea în arenă a unui numeros pluton de tineri talentați, de activitatea cărora ne legăm speranța îmbogățirii tezaurului sportului românesc, an de an performeri — care ne-au încîntat, care au contribuit efectiv la obținerea unor succese de răsunet, pe care i-am aplaudat, pe care i-am admirat — spun adio arenei competiționale, predînd ștafeta tinerei generații. Peste sentimentul de regret, de nostalgie chiar, se așează emoția, speranța că noile vedete vor urca sus, tot mai sus pe Everestul performanței, materializînd în recorduri și victorii condițiile de pregătire și afirmare oferite întregului nostru tineret.

Peste momentul despărțirii marilor performeri de arenă n-ar trebui să trecem fără a face un popas. Chiar dacă, uneori, ei dovedesc o prea mare discreție, vestea despărțirii parvenindu-ne după multă vreme, chiar dacă **asociațiile și cluburile** sportive sub culorile cărora au concurat, ca și federațiile care adesea au apelat la serviciile lor, selecționîndu-i în reprezentativele naționale, trec cu vederea momentul, uitîndu-i prea repede. Sărbătorirea lor se impune nu numai din respect și gratitudine, ci și pentru a oferi generațiilor care vin un insuflețitor exemplu. Iar nouă, cronicarilor, care ne-am bucurat de isprăvile lor, descriindu-le cu căldură faptele, drumul spre elita performanței, aceasta ni se pare o datorie.

Dan Grecu într-una din evoluțiile sale de mare măiestrie la inele

Cîți dintre noi nu s-au entuziasmat pentru **Dănuț Grecu** *(nu, nu-l alintăm acum, la despărțire, dar Dănuț este adevăratul nume al marelui gimnast), cîți dintre noi n-au suferit alături de el? Pentru că, deși palmaresul lui este impresionant (campion mondial la Varna în 1974, medalie de argint la C.M. de la Fort Worth '79, medalie de bronz la C.M. de la Strasbourg '78, campion mondial universitar la Moscova în 1973 și la Sofia în 1977, campion european la Basel în 1975 și medalie de bronz la J.O. de la Montreal '76, toate performanțele fiind obținute la inele), el ar fi putut fi augmentat dacă stupide accidente — vezi și Olimpiada din acest an — nu i-ar fi stopat uneori drumul spre victorii și medalii. Dan Grecu va rămîne în legenda gimnasticii românești pentru că a realizat performanțe într-un sport de mare frumusețe, la un aparat care te obligă să muncești cu abnegație pentru a-ți afirma virtuțile, pentru că s-a detașat și a urcat singur în turnul de fildeș. Privind spre gimnastică, simțim obligația de a așeza în imagine, alături de strălucitoarea Nadia, pe titanul Dănuț. Privind mai departe spre gimnastica Nadiei vom aștepta cu încredere sosirea marilor vedete modelate de profesorul-antrenor Dănuț Grecu.*

* * *

Cornel Penu, timp de 15 ani apărător vajnic al porții reprezentativei de handbal a României

Component al generației de aur, cea a lui Gațu, Licu și Samungi, **Cornel Penu a mai întîrziat în arenă pînă în această vară pentru** că handbalul a avut (mai are și astăzi, dar...) nevoie de el, de talentul lui de excepție, de inegalabila lui putere de luptă. N-ar fi plecat din acest sport înaintea Jocurilor Olimpice de la Moscova — fiind acolo, cu siguranță că și Munteanu ar fi apărat mai bine — dar un accident l-a obligat să se grăbească spre o intervenție chirurgicală de iminența căreia era conștient. Cornel Penu n-are nevoie de prezentare. El a fost timp de un deceniu cel mai bun goal-keeper al handbalului mondial, între succesele la care a contribuit decisiv aflîndu-se titlurile mondiale din 1970 (Paris) și 1974 (Berlin), „bronzul" mondialelor din 1967 (Vesterås), „bronzul" Olimpiadei de la München '72 și „argintul" celei de la Montreal '76, medaliile de aur de la campionatele mondiale universitare și de tineret. Portarul-psiholog n-a fost numai 50 la sută dintr-o echipă de handbal, așa cum se spune că ar fi îndeobște „ultimul apărător", ci chiar mai mult, pentru că a știut să-și mobilizeze colegii de echipă în timpul marilor bătălii, să le insufle ambiția de a face totul — inclusiv imposibilul! — pentru victoria tricolorului. Părăsește, deci, arena unul dintre eroii ei. În timp ce inginerul Cornel Penu se va apleca cu stăruința dintotdeauna asupra motoarelor, o generație nouă de portari — cea a lui Claudiu Ionescu, Alexandru Buligan ș.a. — va trebui să asigure buturilor selecționatei noastre aceeași siguranță pe care Cornel Penu i-a conferit-o timp de aproape 15 ani!

* * *

În sala Olimpia din Timișoara, o scurtă, dar emoționantă festivitate, a despărțit-o pe profesoara **Doina Cojocaru** de echipa Universitatea, de colege, de antrenorul ei Constantin Lache, de handbal. De-a lungul anilor, la Rapid, I.E.F.S. sau Universitatea Timișoara, Doina (Băicoianu) Cojocaru a adus pe dreptunghiul de zgură, asfalt sau parchet exemplul mobilizator al dăruirii pentru un sport-pasiune. Căpitan al echipei României, Doina a cunoscut bucuria cuceririi medaliei de argint la „mondialele" de la Zavidovici, Negotin și Belgrad, precum și satisfacția unui loc IV la competiția supremă, disputată în sălile din Utrecht, Rotterdam, Groningen și Arnheim. Cu I.E.F.S. și Universitatea Timișoara a devenit și campioană națională. Alături, împreună cu soțul ei (profesorul Petre Cojocaru, fost boxer, actualmente rugbyst) o familie de sportivi, Doina Cojocaru va continua să ajute handbalul românesc și din afara arenei. Cunoscînd calitățile necesare unei bune jucătoare și exigențele pregătirii performanței de vîrf, fosta jucătoare (sau actuala profesoară) poate să mărească substanțial grupul handbalistelor candidate la glorie.

Ileana Silai a rupt firul alb al liniei de sosire într-o carieră prodigioasă, exemplară nu numai prin longevitate, ci și prin performanțe care au stimulat puternic semifondul românesc. La 39 de ani, Ileana numără 21 de titluri de campioană națională de atletism, aureolîndu-și prestigiul cu un 1:57,4 pe 800 m, realizat la naționalele din '77, și cu un titlu european, obținut în proba de 1 500 m la Milano, în 1978. Alături de Lia Manoliu, de Maria Alexandru, de Ecaterina Stahl, clujeanca Silai ne obligă să punem sub semnul întrebării convingerea că marea performanță începe timpuriu și se încheie devreme...

Să notăm tot aici retragerea „cangurului" **Carol Corbu**, *un veritabil senior al arenei, despre care ziarul nostru a scris la timpul cuvenit, precum și a deciziilor similare ale lui* **Vasile Bogdan** *și a alergătorului de cursă lungă,* **Cătălin Andreică**.

Carol Corbu (în dreapta) își pregătește urmașii. Iată-l alături de elevul său Gh. Lina

Ultimul start al lui Teodor Vasile

După ce a parcurs pe bicicletă atîția kilometri cîți însumează de vreo zece ori ocolul Pămîntului pe la Ecuator **Teodor Vasile** a frînat brusc. La 32 de ani a părăsit plutonul, lăsîndu-l pe Mircea Romașcanu să-i însoțească pe tinerii Cornel Nicolae și Gh. Lăutaru, așa cum a făcut-o el, în competiții interne și internaționale, cu luciditate, de atîtea ori, cu numeroase generații, ultima dintre ele cuprinzîndu-i și pe Valentin Marin și Traian Sîrbu. În urma sa rămîne imensa contribuție adusă la menținerea sportului cu pedale românesc între cele care pot încerca, într-un viitor nu prea depărtat, intrarea în elită, exemplul seriozității în pregătire și al abnegației în concursuri, un palmares meritoriu: campion balcanic la Izmit, cîștigătorul etapei Neubrandenburg — Berlin în „Cursa Păcii", aproape 30 de titluri de campion al țării la șosea și pe velodrom. Soț și tată model, Teodor Vasile a absolvit pe parcursul anilor de aspre bătălii și școala postliceală de antrenori, asigurîndu-și astfel un loc în caravana pe care a condus-o ani în șir. Teodor Vasile părăsește plutonul. Pleacă cu el farmecul sprinturilor furibunde, al bătăliilor cu happy-end. Cine va umple acest gol?

* * *

Firește, numărul sportivilor care au abandonat activitatea competițională este mult mai mare. De pildă, baschetbalistul **Gh. Novac**, maestru emerit al sportului, boxerul **Simion Cuțov**, baschetbalista **Nina Chiraleu**, canotorul **Petre Ceapura** au ieșit și ei de sub reflector. Mai sînt, desigur, și alții pe care, din păcate (motivele sînt cele ale discreției cu care și-au făcut retragerea), nu-i știm. Tuturor, gratitudinea noastră pentru admirabilele eforturi pe care le-au depus, pentru abnegația cu care au luptat în marile întreceri, pentru exemplul de înaltă ținută pe care-l oferă generațiilor care preiau schimbul de ștafetă. Tuturor, urarea de succes în activitatea profesională pe care n-au abandonat-o nici un moment, nici chiar în focul aprigelor mari bătălii sportive!

Așadar, o generație de mari campioni și performeri părăsește arena. Este un moment emoționant, așa cum spuneam. Foștii sportivi — de profesie muncitori, ingineri, profesori, medici sau antrenori — luptă acum, cu aceeași ambiție, să devină exemple în muncă. Sîntem însă convinși că nu vor uita pasiunea tinereții, că nu se vor depărta de arena care le-a adus atîtea bucurii și căreia i-au dăruit eforturile lor nedrămuite.

Sportul românesc are multă nevoie de priceperea, de experiența, de puterile lor. Desigur, ei vor fi — în primul rînd — propagandiști fervenți ai sportului, copiii și nepoții lor împrietenindu-se cu mișcarea datorită sfaturilor și exemplului lor. Dar acesta nu este singurul domeniu în care prezența foștilor sportivi își poate dovedi eficiența. Federațiile de resort au datoria să le ofere domenii în care să-și valorifice potențialul căpătat în anii de activitate. Ele pot recruta din rîndul vedetelor pe viitorii arbitri, pe membrii comisiilor de propagandă, pe membrii birourilor federale. Acești oameni, căliți în aspre dispute, cunosc bine cerințele actuale ale antrenamentului și evoluției, ritmul de creștere a exigențelor internaționale, spiritul disputelor, necesitățile reale ale pregătirii unei echipe de club sau ale naționalei. Aportul acestor oameni ai sportului poate fi hotărîtor la cluburi și asociații, la federații, pentru sportul românesc. Iată de ce despărțirea de fostele glorii trebuie să însemne doar ieșirea din arenă și nu din sport, poate și trebuie să declanșeze o campanie de recrutare a lor pentru largul activ al mișcării noastre sportive.

Sperăm că familia susținătorilor, activiștilor sportului românesc se va mări și se va întări cu acești admirabili oameni cărora astăzi le spunem un sincer și cald „mulțumesc" pentru tot ceea ce au făcut ei bun, dar cărora le adresăm — în același timp și cu aceeași plăcere — invitația de a se atașa grupului de entuziaști susținători și propagandiști ai exercițiului fizic, ai sportului, ai performanței.

Hristache NAUM

Schimbul de mîine se formează azi

PENTRU MARI SATISFACȚII — MULTE ȘI MARI RENUNȚĂRI!

Profit de faptul că ziarul „SPORTUL" își propune, printr-o nouă rubrică, o mai atentă privire asupra „schimbului de mîine", pentru a adresa cîteva cuvinte celor care vor fi chemați în viitor să apere culorile caiacului și canoei românești; și poate ele le vor fi de folos nu numai lor!

Se spune că experiența proprie este cel mai bun învățător și, după 14 ani de carieră internațională, pot afirma că este într-adevăr așa. Deși, o vorbă bună la momentul potrivit — venită din experiența predecesorilor — poate netezi și ușura drumul spre vîrful piramidei.

Important este, în primul rînd, să știi bine ce vrei. Unde vrei să ajungi. Să ai un țel bine definit.

Acestui țel trebuie să-i subordonezi tot ce faci. Zi de zi, săptămînă de săptămînă, an de an. Să dai de-o parte tot ce nu este important, să renunți la tot ce te-ar putea îndepărta de obiectivul propus. Cele mai mari satisfacții nu sînt posibile fără cele mai mari sacrificii. Cît dai, atîta ai!

Important este, apoi, să eviți capcanele pe care ți le întind succesele „intermediare". Să nu crezi că ai ajuns în vîrf după ce ai urcat doar două trepte. Să nu confunzi o etapă cu scopul final. Îmi este la îndemînă un exemplu sugestiv, cel al tînărului canoist Dobre Nenciu, *pe care cineva îl numea în primăvară „Patzaichin de mîine". Nenciu este talentat, a început bine sezonul, a cîștigat în fața unor adversari puternici, dar s-a „stins" cînd nu trebuia, tocmai pentru că se și vedea, probabil, în echipa olimpică, poate chiar pe podium. Și nu a mai „tras" așa cum o făcuse pînă la afirmare!*

Nenciu are timp, are și calități pentru a ajunge chiar campion olimpic. Avem și alți tineri talentați în noua generație, cea mai recentă dovadă o constituie cele 7 victorii individuale în patrulaterul de juniori cu R. D. Germană, Ungaria și Polonia. În sportul nostru, care nu-i o joacă, talentul nu înseamnă însă nimic. MUNCA este totul. Munca și seriozitatea permanentă. Așa am învățat eu, cu 14 ani în urmă, de la campionii de atunci. Aceasta era atmosfera pe care am găsit-o la lot, așa este și azi, așa se explică șirul nostru de succese. Pe care voi, colegii de mîine ai lui Toma Simionov, Ion Bîrlădeanu, Ion Geantă, Alexandru Giura *— și ei tineri, intrați în lot în ultimii 2—3 ani — aveți posibilitatea, și datoria să-l continuați.*

IVAN PATZAICHIN
campion olimpic

LA BAIA MARE — DOUĂ FOARTE TINERE ÎNOTĂTOARE ȘI... AMBIȚIILE LOR...

Anca Pătrășcoiu și **Teodora Hauptricht**, două foarte tinere înotătoare din Baia Mare, au multe puncte comune. Au venit la bazin, prima dată, în urmă cu patru ani. Le-a plăcut mult acest sport, au perseverat și ajutate de antrenorul **Gh. Dimeca** au ajuns în acest an duble campioane și recordmane naționale de junioare: Anca, la 100 m și 200 m spate, iar Dora — la 400 m și 800 m liber. Mai mult, în luna august a acestui an, fiecare a cîștigat, la Balcaniada de juniori, cîte două titluri, deși la ora aceea încă nu împliniseră 13 ani! În plus, Anca s-a întors de la „Concursul Prietenia", unde a concurat alături de speranțele pentru J.O. din 1984 ale R. D. Germane, U.R.S.S. și Ungariei, toate mai în vîrstă decît ea, cu un prețios loc IV la 100 m spate.

Cele mai bune performanțe ale celor două băimărence în acest an: 67,8 la 100 m spate și 2:25,2 la 200 m spate pentru **Pătrășcoiu**, 2:13,3 la 200 m, 4:34,3 la 400 m și 9:18,0 la 800 m liber pentru **Hauptricht**. Interesant este că fiecare rezultat luat în parte este net superior recordurilor deținute de Carmen Bunaciu și **Irinel Pănulescu** la 13 ani, vîrstă pe care Dora a împlinit-o luna aceasta, cu două săptămîni înaintea Ancăi...

Nedespărțite la antrenament (acum parcurg cîte 14—15 km pe zi, dar în vacanțe trec și de 20 km), sau la școală (sînt eleve în clasa a VII-a a Școlii generale nr. 4), cele două mari speranțe ale înotului băimărean, **A. Pătrășcoiu (1,74 m și 57 kg)** și **T. Hauptricht (1,71 m și 52 kg)** au și ambiții comune: să ajungă în 1984 pe blocstarturile piscinei olimpice. Pînă atunci ele vor să corecteze noi recorduri, să-și păstreze titlurile balcanice și să cîștige anul viitor la „Concursul Prietenia".

A. VASILIU

Deși toamna blîndă invită la întreceri în aer liber, patinatorii s-au grăbit să-și înceapă lecțiile de desen pe gheață. Fotoreporterul Dragoș NEAGU *a surprins ieri după-amiază, pe patinoarul „23 August" din Capitală, un antrenament comun al celor mai buni juniori din Cluj-Napoca, Brașov și București, condus de prof.* Gheorghe Sallak *de la C.S.M. Cluj-Napoca.*

BREVIAR

● În atenția antrenorilor care se ocupă de pregătirea copiilor și juniorilor la atletism! În editura **„Sport-Turism"** urmează să apară lucrarea **„Lecții de atletism pentru copii și juniori"**, de **Dumitru Gîrleanu**. Aceeași editură a lansat o carte adresată copiilor, intitulată **„Șah-Mat"**, semnată de maestra internațională **Elisabeta Polihroniade**.

● Testele fizice ale schiorilor. La 25 octombrie, la Poiana Brașov, schiorii fondiști din toate secțiile din țară vor fi supuși testelor fizice pentru definitivarea loturilor naționale de schi-fond pentru juniori și junioare.

● Tot la Poiana Brașov, dar la 5 noiembrie, vor trece testele fizice schiorii alpini de la categoriile copii și juniori. Pe baza acestor rezultate, vor fi alcătuite loturile reprezentative de copii, juniori și junioare.

● Finala **„Cupei de toamnă"**. Duminică, de la ora 9, pe Stadionul Republicii din Capitală va avea loc ultima etapă a competiției atletice **„Cupa de toamnă"** rezervată elevilor nelegitimați din clasele V–X. Este vorba de un concurs de selecție, a cărui inițiere o salutăm și o dorim cît mai des repetată.

● În aceste zile se desfășoară o nouă acțiune de selecție în rîndurile tinerilor poloiști din Capitală — membri ai secțiilor de copii — născuți în 1964 și mai tineri. Scopul acțiunii: alcătuirea unui nou lot de perspectivă în vederea formării viitoarelor selecționate reprezentative de juniori. Selecția tinerilor poloiști a fost încredințată antrenorilor **Eugen Georgescu** și **Valeriu Țăranu**. Acțiuni asemănătoare se întrevăd și la Cluj-Napoca și Oradea.

CAMPIONI DEVIN NUMAI CEI CE-ȘI POARTĂ SINGURI DE GRIJĂ!

Meciul de tenis România — Brazilia, cu care debutează, în martie 1981, competiția nezonală a Cupei Davis (potrivit noii formule de disputare), preocupă de pe acum cercurile noastre de specialitate. Posibili învingători împotriva unei echipe braziliene mature (cu tenismani de 31—36 ani, cum sînt Thomaz Koch sau Carlos Alberto Kirmayr), tinerii noștri jucători ar avea de înfruntat, în iulie, cîștigătoarea meciului Argentina — R. F. Germania. Perspectiva unui asemenea program dă motive de meditație responsabililor federali. Iată ce ne declară prof. **Alexandru Lăzărescu**, secretarul F.R. Tenis: „În 1980, clasîndu-se printre primele 8 echipe ale lumii, formația noastră a confirmat posibilitățile și valoarea tinerilor noștri jucători. Vom persevera deci în a-i încuraja, ca un mijloc pedagogic sigur de a netezi calea spre o puternică garnitură matură de mîine. Ne gîndim, în acest sens, de pe acum, la **Florin Segărceanu**, **Andrei Dîrzu**, **Laurențiu Bucur**, Liviu Mancaș, Cristinel Ștefănescu, Adrian Marcu și **Emil Hnat**. Din 20 octombrie vom începe pregătirile pentru Cupa Davis, pe mai multe fronturi. Sînt prevăzute participări la turnee internaționale hivernale în Scandinavia, în Polonia, Ungaria și Bulgaria, în R.P. Chineză, în Cehoslovacia. Dar trebuie să atragem atenția tinerilor noștri candidați la gloria sportivă că ei nu manifestă destulă ambiție, destulă dorință de afirmare. Adesea, e nevoie să-i chemi la antrenamente, în loc să vină ei singuri și nu rareori renunță cu ușurință, sub diverse pretexte, la orele de pregătire. Așa nu devii mare campion! Năstase, Țiriac sau Virginia Ruzici, cînd vin acasă din turneele peste notare, în primul rînd își fixează programul de antrenament și abia pe urmă se preocupă de problemele personale. **Iată** o lecție bună pentru tinerii noștri, care nu manifestă inițiativă nici măcar în domeniul pregătirii lor tehnice, deși ar avea destule slăbiciuni de înlăturat (la executarea serviciului, în prepararea fizică etc). Numai cu participarea lor, cu dăruire, putem garanta succesul intențiilor noastre de a promova tenisul juvenil!".

„EDUCAȚIA" EDUCATORULUI...

Atitudini

Sigur, lipsurile de educație manifestate de unii sportivi în viața de toate zilele și pe terenurile de întrecere sînt criticabile. Cînd le depistăm și le dezbatem, adesea ne întrebăm: **„Dar antrenorul, educatorul, cum și-a făcut datoria, cum a acționat el?"** Ei bine, din păcate, nu sînt prea rare ocaziile cînd chiar educatorii dovedesc carențe de comportament. Și lucrurile devin, fără îndoială, mult mai grave, exemplul lor poluînd intens atmosfera, impietînd direct asupra educației tinerilor sportivi.

Iată, handbalul ne oferă un astfel de exemplu nedorit. Antrenorul Gh. Tadici (care pregătește atît formația Clubului sportiv școlar Zalău, cît și echipa Textila Zalău) a fost sancționat de federație cu o suspendare de 4 etape pentru comportare reprobabilă față de propriile jucătoare — la turneul desfășurat la Bistrița — și cu 6 luni de suspendare pentru folosirea cu acte false a unei sportive. Sancțiuni aspre, pe măsura unor acte grave. Educatorul se comportă reprobabil față de copiii încredințați spre educare de către părinți, de către societate. Tot el comite falsuri cunoscute de sportivele pe care le pregătește, lăsîndu-le astfel să înțeleagă că se poate proceda și necinstit...

Nu este vorba de o greșeală întîmplătoare, ci de acte necinstite, premeditate. Este motivul pentru care cerem federației să reflecteze dacă sancțiunile nu sînt prea blînde pentru un educator compromis, dacă se mai poate avea încredere într-un om — pus să facă educație — care dovedește lacune de fond.

La încheierea campionatului masculin de volei

UN TITLU CUCERIT DE DINAMO PRIN VALOARE ȘI MATURITATE

Cel mai scurt campionat masculin al Diviziei „A" de volei (desfășurat în cîte două serii pe parcursul a 10 etape sub formă de turnee și încheiat după o lună cu turnee finale ale fruntașelor și ale codașelor) a adus un nou (și, în bună măsură, așteptat) succes al dinamoviștilor bucureșteni care cîștigă astfel al 10-lea titlu de campioni naționali. Judecată prin prisma celor două confruntări directe cu singura contracandidată serioasă, Steaua, victoria echipei antrenată de **Wiliam Schreiber** este absolut meritată și se datorează în primul rînd clasei ridicate și experienței superioare a unui lot mai larg de jucători față de alte divizionare „A". **Oros, Dumănoiu, Tutovan, Enescu, Gîrleanu, Păușescu, Vrîncuț**, alături de care s-au integrat tinerii **Căta-Chițiga** (care dovedește că este în măsură să devină de-acum titular) și **Zamfir** au arătat că, în ciuda unor inconsecvențe de angajament în joc și de concentrare la execuții, sextetul „alb-roșilor", în mai multe variante de alcătuire, poate fi cu greu depășit. În seturi, nu și în meciuri. **Maturitate în gîndirea jocului, forță impresionantă în atac, fermitate la blocaj, stăpînire de sine în momentele dificile** — iată atuurile principale ale unei echipe despre care, la Iași, unii tehnicieni opinau că se află printre cele mai bune formații de club din lume. Cu toate aceste aprecieri care sînt aproape de adevăr, dinamoviștilor nu le-a fost ușor în această ediție să-și păstreze titlul (și se pare că pe viitor vor avea o concurență și mai puternică), deoarece Steaua — în sextetul căreia trioului internaționalilor **Pop — Chifu — Macavei** și altor jucători consacrați începe să li se alăture cu deosebită eficiență mai tinerii **Mina** (în frumos progres, confirmînd încrederea ce s-a pus în el prin selecționare în 12-le reprezentativ), **Spînu** și **Geană** — le-a pus mari probleme în ambele partide susținute în turneul final. Și puțin a lipsit ca elevii lui **Aurel Drăgan** să cîștige cu 3—1 prima confruntare, ceea ce ar fi adus Steaua în poziție privilegiată și cu șanse reale de a reveni în fruntea ierarhiei.

Ce s-ar putea spune însă despre întreg acest scurt campionat (situație creată de anul olimpic)? În primul rînd, faptul pozitiv că **echipele noastre de club încep să-și modeleze pregătirea după cerințele de ultimă oră evidențiate pe plan internațional.** Atît la celelalte două participante la turneul final pentru locurile 1—4 (**Universitatea Craiova și Explorări Baia Mare**), dar și la alte formații din partea mediană a clasamentului final (**Politehnica Timișoara, Tractorul Brașov, Delta Tulcea**) se remarcă o preocupare sporită față de jocul combinativ, în viteză. Că aceste echipe se află destul de departe valoric față de Dinamo și Steaua, acest lucru se datorează deopotrivă faptului că nu dispun decît de puține elemente talentate (și totodată corespunzătoare ca gabarit) și — mai important — **nu dețin o pregătire tehnică și fizică suficientă.** Or, noua concepție de joc de care aminteam nu se poate impune fără o instruire temeinică. Dincolo de primele două locuri, echipele nu ne-au făcut impresia că sînt **lucrate** cît și cum trebuie. Poate că sub aceste aspecte, **Universitatea Craiova**, pentru prima oară participantă la întrecerea finală a fruntașelor, a arătat mai mult chiar decît Explorări Baia Mare. (De cînd așteptăm de la această din urmă echipă, care dispune de condiții bune de pregătire, o contribuție reală la reprezentativa țării ?). Este plăcut să constați, de pildă, că pe lîngă jucători valoroși și experimentați ca **Stoian, Braun, Zlotea** etc. tineri ca **Dumitru** și, mai ales, **Pascu** (16 ani) găsesc mediul favorabil unor progrese notabile pe drumul performanței, dar ar fi și mai bine ca la toate echipele (se poate și mai bine chiar la Universitatea Craiova!), unde și-au făcut loc mai multe elemente de perspectivă, munca de instruire să se desfășoare la parametri superiori pe toate laturile, dar mai ales pe cea tehnică. Acești tineri au nevoie de însușirea temeinică, corectă a procedeelor tehnice care să sprijine talentul lor real. Iar antrenorii au datoria morală de a le înlesni ascensiunea. Turneul final de la Iași (ca și celelalte turnee ale campionatului de altfel) a relevat un procent destul de ridicat **al greșelilor** la execuțiile de bază: serviciu, preluare și chiar **lovitura** de atac sau blocajul. **Și, dacă** este firesc ca tinerii **să fie** mai descoperiți, deocamdată, la aceste capitole, **este la fel** de firesc ca; în procesul pregătirii, lor să li se acorde constant o atenție specială. Numai astfel nu **vor** deveni la vîrsta deplinei maturități... băieți buni, dar cu lipsuri.

Echipa Dinamo București, campioana ediției 1979/80. De la stînga la dreapta (în picioare): George Eremia — șeful sectorului jocuri, Mircea Tutovan, Dan Gîrleanu, Laurențiu Dumănoiu, Wiliam Schreiber — *antrenorul echipei,* Emilian Vrîncuț, Livian Șteflea, Marius Căta-Chițiga, Günter Enescu *și* Virgil Constantinescu — *masor; rîndul de jos:* Cornel Oros — *căpitanul echipei,* Mihai Slabu, Gheorghe Zamfir, Ovidiu Gizdavu *și* Marian Păușescu. Foto: LEONID STRATULAT-Iași

Aurelian BREBEANU

PISTOLUL STANDARD PE URMELE PISTOLULUI VITEZĂ

După cum se știe, proba feminină de pistol standard va deveni olimpică începînd din 1984. În consecință, antrenorii de specialitate trebuie, încă de pe acum, să ia foarte în serios lucrurile, în așa fel încît, în viitor, selecționerii să aibă la dispoziție cît mai multe elemente de valoare, foarte bine pregătite, din care să poată alcătui un dublu capabil să — țintească cu șanse... podiumul olimpic.

Spunem toate acestea, mai cu seamă, pentru că **pistolul standard are toate condițiile să devină, după pistolul viteză, proba cu cele mai multe posibilități de a aduce tirului nostru noi medalii și puncte olimpice.** Într-o recentă discuție cu **Teodor Jeglinschi**, reputatul antrenor se asocia acestei idei bazîndu-se în primul rînd pe antecedentele internaționale ale trăgătoarelor românce. În ultimii 3 ani, de pildă, **Ana Ciobanu** a cucerit un titlu european pentru ca anul acesta să-i scape, printre degete, la baraj, medalia de bronz a C.E. De cîte ori a fost prezentă la mari întreceri în formație completă, echipa României a luptat pentru un loc pe podium, ceea ce înseamnă că și pe ansamblu valoarea fetelor noastre a fost, mai mereu, ridicată.

În ultimii doi ani, în aria performanței pistolului standard, s-a afirmat o nouă generație de trăgătoare: **Virginia Sisoe, Elena Ghioroaie, Maria Macovei, Elisabeta Bădiceanu, Dorina Guler, Emilia Bodringă, Gabriela Tașcă**, avînd ca „șefă de generație" pe **Marieta Sălăjan** (22 de ani), impusă însă atenției mai demult. Unele dintre aceste tinere, junioare încă, tind spre media de 570 p (Maria Macovei), altele se apropie chiar de 580 p (Virginia Sisoe).

Aceste fapte, documentate cifric, probează existența unor **mari posibilități** pentru ca aceste tinere trăgătoare să devină performere în adevăratul sens al cuvîntului. Dar transformarea posibilităților în realități înseamnă un drum și lung și greu. E necesar, de asemenea, ca în eforturile conjugate ale antrenorilor, secțiilor, sportivilor și federației de a ridica pistolul standard lîngă pistolul viteză, să mai fie respectate cîteva cerințe ale pregătirii moderne, pînă acum cam... trecute cu vederea: asigurarea pregătirii fizice, a celei teoretice, precum și evitarea antrenamentelor șablon. De ce? Pentru că, în mod cu totul greșit, unele rezultate bune obținute de fetele noastre au acreditat ideea că... merge și așa, adică pe linia minimei rezistențe, a efortului mai puțin intens. Da, a mers și așa, dar în viitor lucrurile nu vor mai merge tot... așa: trăgătoarele din U.R.S.S., cele din Ungaria obțin deja destul de des 590 p în concursuri. E de prevăzut că vor fi și alte sportive, din alte țări, care vor ajunge — curînd — la acest stadiu.

De aceea, trebuie să se treacă, grabnic, la treabă. Serios, competent, cu suflet!

Radu TIMOFTE